HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

דפירש. שפירש מן המלח נכלי לו על גבי ככר: **חלב מהלני שפיס.** חלב דמלמה: **היקלח במגעה.** שלין בה זיבות ונדות: **שחו כנל.** דבטהורה מותר ובבהמה טמאה אסור: **לח שנו.** למינו עובר עליו חלת בלב עוף לחין בלמו כזית: **דם דיליה.** הנבלע בבשר הלב כשלר דם הנבלע בלחלנים: **דלחי ליה מעלמא.** לותו המעמא בחלב לחלב: **משרף שריף.** ומשך דלם מבים בשחיטה בעשיתמו ובוקעו בלבו: **שריף.** בלע"ז טומפ"ר: גליון **משרף** יפ. . והוא דם הנפש ודלם הנפש לחריון בריס פירקין שחייבין עליו כרת. עכ"ל: **דם הקוה.** בחלב שחוט ולחר כך יוצא לחלוש ובשיהין בלחלב בלבד בעודו בדד שלא פירש: **לחשון ולחרון.** מחלים שלפני הקיולח ושל אַ מחרון מדלקנו בעמא מפני שהוא שותא ובמי נמי שהמין: **לח נמעוטי דם משפיר.** מפני שהוא נמי בלם שחמלים: **ודם חלניס יפלה.** בל היולא מן החלניס בלומר לחחר מיתה קרוי משקה פרט לבם קיולח שלינו לחחר מיתה דזהו בם הנפש ודלינו יולא בו בזית אסור וחייבין **על הלחלון בחי בלי חייב.** בום מלי למיבמב מה מלמוד לומר בל בם וכלרחה וגו': **לפי שנחמר כי דלם הוח הנפש יפלר.** דמשמע לחינו חייב חלח על בל הלרחי לבפרה לזריקה על המזבח וחין לו ברת חלח בלם קלבים והוח שהנפש יולחה בו שהוח לבפרה בחייב בנפש יכפר בשהוא מבפרה חלח בנפש: **ודם בחמנים.** בקלבים: **ר' יהודה היח.** חלמח מ"ל דלם החמלים לח מבפר מלליקתייך לרבוחי מבל: **מהתני' שחינו מבית חת מעילתו.** מיל"ל בלח בלבד חלח חף בשחר חלבים בלח בלבד בלבפרה בל חמזבח: **ומוסרו לבהן הגזבר והמעות יפלו לנדבה לקיץ המזבח.** תום': **נאני בלעים.** הנקח באני בלעים לבחיב (ויקרל ה) **בעבכך בסף וגו': שממין שמבית בו.** לילבך יבול להביל ולהחמין:

עמו אשם ודאי א"ר טרפון מה לזה מביא שתי אשמות אלא מביא מעילה וחומשה ויביא אשם בשני סלעים ויאמר אם ודאי מעלתי זו מעילתי (ג) וזו אשמי ואם בפר מעלתי המעות נדבה יפ ואשם תלוי שממין שהוא מביא על הודע מביא על לא הודע אמר (ד) רבי עקיבא נראין דבריו במעילה מעוטה הרי שיבוא לידו בפר במעילה במאה מנה לא יפה לו שיביא אשם בשתי סלעים ולא יביא אשם בפר מעילה במאה מנה מודה ר"ע לר' טרפון במעילה מעוטה:

גמ'

משמע בפ' השוחט דם שחיטה דבהמה מכשיר דכתיב על הארץ תשפכנו כמים ודוקא דם הנפש אבל לא דם התמצית דכתיב בפ"ק דפסחים הנח לה דהתמצית דאפילו בחולין נמי לא מכשיר כך מוכח סוגיא דשמעתין וכן פרש"י כאן אבל בפ' השוחט פי' בר' ואינו כן דאדרבה סוגיין מוכח דלכ"ע דם הקיולח הוא דם הנפש ועוד פי' שם מטיפה משחרת ואילך בתחלה שותת ומקלח רשותת בהשחרה וקאמר רשב"ל מטיפה משחרת ואילך ולא דם קיולח ואינו כן כדמוכח סוגיין דשמעתין דר"ל לעפרי אר"י קאתי כדפי'. תוס' ס"ה: יפ על הראשון דייה חייב. שהרי יש בו דם הקיולח שהוא לכ"ע דם הנפש על האחרון ר"י פוטר שאין בו דם קיולח שיצא כולו בראשון ור"ל מחייב דשיתותה שלאחר הקיולח נמי דם הנפש הוא. תוס' אחרות: פו) א"ל הא פליגתא דר"י ור"ל היא דאיתמר: פו) ר"ש. עיין (מנחת קח ע"ב) ברש"י: פן) לו ריבויא עמו אשם ודאי א"ל ר' טרפון מה לו לזה שמביא אשם שאשמות אלא יביא מעילה: פח) עי' בתדשין: פט) מישרף שריף והוי דם: צ) ושל אחר הקילוח מדקלו אות ו' ר' נמחק: צא) מה שנהגה שם כתוב מה שהורע וכתב רב"א נ"ל מה שהוא מעל: צב) השוחט.

עי' ר"ן ז"ל בכתובות דף פה: צג) אין הכשר שוה: צד) דמרבינן מתשפכנו תיבת דמצינו נמחק: צה) שני מדם שאחר. תיבת זה נמחק:

תורה אור השלם

1. וְזֶה לָכֶם הַטָּמֵא בַּשֶּׁרֶץ הַשֹּׁרֵץ עַל הָאָרֶץ הַחֹלֶד וְהָעַכְבָּר וְהַצָּב לְמִינֵהוּ:
ויקרא יא כט
2. חֵן עָם בִּלְבָיו יָקוּם וּבְאֲרֵי יִתְנַשָּׂא לֹא יִשְׁכַּב עַד יֹאכַל טֶרֶף וְדַם חֲלָלִים יִשְׁתֶּה:
במדבר כג כד
3. כִּי נֶפֶשׁ הַבָּשָׂר בַּדָּם הוּא וַאֲנִי נְתַתִּיו לָכֶם עַל הַמִּזְבֵּחַ לְכַפֵּר עַל נַפְשֹׁתֵיכֶם כִּי הַדָּם הוּא בַּנֶּפֶשׁ יְכַפֵּר: ויקרא יז יא
4. וְאִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר יָצוּד צֵיד אוֹ עוֹף אֲשֶׁר יֵאָכֵל כָּל דָּמוֹ וְנִתַּתִּי פָנַי בַּנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת אֶת הַדָּם וְהִכְרַתִּי אֹתָהּ מִקֶּרֶב עַמָּהּ: ויקרא יז י

הגהות הב"ח

(א) גמ' ת"ל וזיל אמר רב בשעה שהמזבח: (ב) שם במעמד שיתותו לו ויביא: (ג) שם וזה לשמי: (ד) שם אמר לו ר' עקיבא:

מוסף רש"י

חלב מהלבי שתים. חלב של אמה שהמלאכת בשתי דגלים (כתובות ס). **בהמה טמאה שהקילתה בטבעה.** שאינה מעלה גרה ומפריסה פרסה (ב"ק ל:). **בחלבה.** כלומר בשכבות (ב"ק ל:) גמל גמל שני פעמים, מד למלוד מלבו (כתובות שם). **אוציא את החלב שאין שוה בכל.** שהרי בעטוחה טוהל (שם). **אפילו מצות פרוש.** מדרבנן, אין בו מדלאוריימא שרי ורבנן גמי לא גזור ביה, לשמיעין חלב מהלכי שתים טוהל (שם). **לא קדינו אינו עובר עליו.** לטיות בכרת (חולין קפ). **ורחיבין עליו כרת.** אם לא קדינו לאחר בשוגג, אבל בשבו אינו נאחר, שהלב אלם חוא ואינו בולע, והכי גמי אמרינן בפסחים (עד:) שאני אימרין דקדש (חולין שם). **מטיפה המשחרת ואילך.** מסוחת מתחלה שותת (סנהדרין נב). **אבל לא קילוח.** אבל לא קילוח בא סוי דם הנפש (חולין נו:). **פרט לדם קילוח.** שמקיז את הבהמה בתחלה ואח"כ הוא שותת בטיפה ואח"כ הוא מקלח ואח"כ הוא משחיר (שם). **שאינו מכשיר את הזרעים.** ליטמא בקדל נקט (ויקרא יא) וכי יותן מים על זרע (חולין שם). **מודה ר' יהודה לענין בפרה.** שאינו יכול לטריקה (פסחים סה:). **דם שהנפש יוצאה בו.** דם קילוח, שחמצה דמים סם בפרק בל שחיטה (שם סה:). **דתניא דם.** סום ליה לימלמה, מה ת"ל בל דם. בלחמי מות אים אים מבים יכולל ומן הבל שבר בחוב בחלב בלבד בלבפרה בל יכול בל דם ומחי פרי וגו' אין לי. שיכול בבתים, **אלא דם קדשים שיהנפש יוצאה בו שהוא מכפר.** בלחלי בלבפרה על המזבח, דהיל בתיב בתיבה בל הנפש בלבפר, הבי בוא בתיב בלחליני בלבפרה, והבי בוא בתיב בתיבה בל הנפש בלבפר. **דם חולין דם התמצית.** דבי חולין בתיב בתיבה בל הנפש בלבפר, הבי בוא בתיב בתיבה בל הנפש בלבפר. **דתניא דם.** סום ליה לימלמה, מה ת"ל בל דם. בלחמי מות אים אים מבים יכולל ומן הבל שבר בחוב בחלב בלבד בלבפרה בל יכול בל דם ומחי פרי וגו' אין לי. שיכול בבתים, **אלא דם קדשים שיהנפש יוצאה בו שהוא מכפר.** בלחלי בלבפרה על המזבח, דהיל בתיב בתיבה בל הנפש בלבפר, ה